

உ

சிவமயம்.

தேவ்யைநம:

மதுரை மீனாக்ஷியம்மை,

தரிசனநந்தமாலை.

இஃது,

ஸ்ரீமாணிக்கவாசகசுவாமிகளாதீன வித்யாபீடம்

ஸ்ரீமத்-அத்தியாசிரம பாலஸரஸ்வதி

நானந்த சுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

சின்னக்காவணம்

சுப்பராயப்பிள்ளை யவர்களால்,

சென்னை :

பிராம்மோ ஜர்பன் அஸைலம்

அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விகாரிஸ்ரீ-தனூர்.

உ

சிவமயம்.

தேவ்யைநம :

மதுரை மீனாக்ஷியம்மை,

தரிசனானந்தமாலை.

இஃது,

ஸ்ரீமாணிக்கவாசகசுவாமிகளாதீன வித்யாபீடம்

ஸ்ரீமத்-அத்தியாசிரம பாலஸரஸ்வதி

நானந்த சுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

சின்னக்காவணம்

சுப்பராயப்பிள்ளை யவர்களால்,

சென்னை :

பிரம்மோ ஜர்பன் அலைலம்

அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விகாரிஸ்-தனார்.

உ

ஓம்.

தேவ்யைநம :.

மதுரை மீனாக்ஷியம்மை

தரிசனந்தமாவு.

காப்பு-நேரிசைவெண்பா.

தெரிசித்த முத்தருமே செப்பவொண்ணு துண்ணின்
றுருசித்த வம்மையையிங் கோவாத்—தரிசித்த
வண்ணம் புகன்றிடநான் வல்லேனோ சித்தியிப
முண்ணின் றுணர்த்திடுமே யோர்ந்து.

எழுசீரடி யாகிரியவிருத்தம்.

தரிசன மென்னும் பதப்பொரு ளதனைத்
தானுமே யுணர்ந்திடா துலகிற்
றரிசன மென்ற வார்த்தைமாத் திரமாய்ச்
சார்ந்துவீ ணலைந்ததே யன்றித்
தரிசன முற்றுக் களித்திலே னின்ற
தான்றரி சனத்திற மறிந்தேன்
றரிசன மென்றான் மதுரை மீனாக்ஷி
தரிசனந் தரிசன மாமே.

(க)

ஆமெனச் சொல்லு முடியுமோ வெங்க
 ளம்மையின் றரிசனப் பெருமை
 சோமசுந் தரநற் கடவுளு மிமைக்காச்
 சுடர்விழி யிரண்டுமே குளிர
 வேமமுற் றனியா னோக்கின் றுருகி
 யிறில்பே ரானந்த மொதொந்
 தாமென நடிக்கின் றுரொளிற் பரையா
 டரிசனம் பேசிடத் தகுமோ. (உ)

தகுப்பசு நிறந்தோய் மரகதப் ப்ரவை
 தன்னையிங் கிடைமருத் தரிசித்
 தகங்களி துளும். யானந்த மடைவா
 னமரர்போ விமையுரு நாட்ட
 முகம்பெறத் தவமுன் பியற்றிலே னந்தோ
 முண்டசத் தவனுமா யிரங்கண்
 சகந்தனி லெனக்குப் படைத்தில னெந்தாய்
 தரிசனங் காண்பதெவ் விதமே. (உ-)

விதம்வித மாக நாழிகைக் கொருகான்
 மேனிகொண் டடியர்நெஞ் சுருகும்
 விதம்வினை யாடல் செய்யுமங் கபற்கண்
 மென்கொடி தன்னருட் கோல
 விதம்வெகு வேத சாகைக டானும்
 விளம்பறி யாதுற மயங்கி
 விதம்வித மோது கின்றன வெனிலம்
 மேன்மையான் விளம்பவல் லேனோ. (சு)

வல்லிரும் பெனவே கரடுவாய்ந் திருக்கும்
 வறியனேன் றன்மனப் பாறைக்

கல்லுமே யிளகிக் கனன்மெழு கொப்பக்

கலாந்துநீர் கண்களிற் சொரிய

வல்லறும் பிரமா னந்தமாய் நின்றே

னம்மையின் றரிசனப் பேறு

சொல்லினும் நாவு ருசிக்குமா னந்தந்

தோன்றிடு மெவர்க்குமுள் ளகத்தே. (ரு)

அகம்புற மிலங்கு மருட்பரா சத்தி

* யானந்த மாமெனச் சுருதி

யுகந்துசொல் வாய்மை யின்றுகண் கூடா

யுற்றநிற் தேன்கயற் கண்ணுள்

சுகந்தருங் காரு ணியவருட் கோலஞ்

சூழ்ந்துநான் கண்டபோ துடனிச்

சகம்பொரு ளனைத்து மானந்த மயமாய்ச்

சார்ந்துதோன் றிடுதலிற் றானே. (சு)

தானெலா மாகி விளங்குமெம் மதுதைத்

தாயருட் டரிசனா னந்தத்

தேனெலா வன்பர் களுமுடன் மாந்திச்

சிவபெரும் பேகவாழ் வினராய்

வானெலாந் தொழுமா றிருந்திட வந்தோ

வறியனேன் கண்ணிழந் தவர்போ

லூனெலாம் பருகிக் களித்துழன் றிட்டே

னுறுகிலேன் றரிசன வாழ்வே. (எ)

வாழ்வெனின் மதுரை யரசிமா ணிக்க

வல்லியின் றரிசனா னந்த

* ஸிவஸகூடா தூகம் ராஜ்யம் ஹிநூபா நஷ்டேவஹிதம்.

“சிவனுடைய அருட்சத்தி ஞானந்த வழுவமென்று அறிதற்பாலது.” பாசுபதப்பிரமோபநிடதம்.

வாழ்வதே வாழ்வு மற்றெலாங் கழுதை
 வாருகோற் கட்டைவாழ் வின்ப
 வாழ்வுபெற் றுளமெஞ் ஞானயோ கியனோ
 வாழ்வுதேர்ந் திடுவர்பொய் யுலக
 வாழ்வுடைப் புலையேன் புகலவல் லேனோ
 மாதுதன் றரிசன வளமே.

(அ)

வளமுறுந் தெய்வ மறைத்தமிழ்க் கூடன்
 மரகதப் பாவையின் முகத்தே
 தளதளென் றெழுகித் ததும்புமின் னருளுந்
 தனிப்பெருங் கருணையார் விழியும்
 பளபளென் றெழிபூத் திலகுபுன் சிரிப்பும்
 பார்த்திடப் பார்த்திட வெனக்குப்
 புளகமெய்ம் முழுது மரும்பியா னந்தம்
 பொங்கியே சுரந்ததப் பொழுதே.

(க)

பொழுதுபோ வதுதான் றேன்றுமோ வுலக
 போகசிந் தனையுதித் திடுமோ
 பழுதுநல் வதுதான் றெரியுமோ மதுரைப்
 பச்சைமா மயிலருட் கோலந்
 தொழுதுகண் டளவிற் கண்கள்பே ரின்பஞ்
 சுரந்துநீர் பாயமெய் விதிர்ப்ப
 வழுதுநெக் குருகி யானந்த மயமே
 யாவர்மற் றறைவதென் னேயோ.

(கௌ)

அறைவதா யினும் மரசிதாட் டரிச
 னானந்த வண்மையிங் கனைத்து
 முறையெடுத் தியம்ப முடியுமோ முடிவின்
 மூலகா ரணனுரைத் தருணன்

மறையுமந் நாளா யுரைத்துரைத் தலுத்தே
 மறையெனக் கூவிரின் றனமந்
 நிறைவனா யினுமத் தரிசனா னந்த
 வியல்பெடுத் தியம்புத லரிதே. (கக)

அரிதெனிற் றிருமீ னாகுதிதன் றரிச
 னானந்த மடைதலொன் றேயிங்
 கரிதும்ந் றணிமா முதற்பல்சித் திகளா
 மனைத்துமே யரியதன் றுலகிற்
 பெரிதெனின் மதுரைக் கயற்கண யகிதன்
 பேரருட் டரிசன மொன்றே
 பெரிதும்ந் றெவையும் பெரியதன் றாய்ந்தோர்
 பேசினர் விளங்கவிப் பொருளே. (கஉ)

பொருளுடைப் பிணமா யிருக்குமார் தனாயே
 புகழ்ந்துபற் பலவிதம் பேசி
 மருளுடைப் பிணமா யலைந்துவிண் கெட்டேன்
 மாணிக்க மேபசங் குயிலே
 யருளுடைக் கிளியே யென்றுமீ னாகுதி
 யம்மையின் றரிசனா னந்த
 மிருளுடைப் புலையேன் பெற்றிலே னந்தோ
 வென்செய்தே னென்செய்தேன் யானே. (கஉ)

தேனுமே யொருகாற் றெவிட்டுமுக் கனிபால்
 சீனிசர்க் கரைகளும் பிரசந்
 தானுமோர் பொழுதே யிரிக்குமெம் மதுரைத்
 தலைவியின் றரிசனா னந்த
 மூனெலா மகமும் புறம்புமே யொன்றா
 புறழ்ந்துதித் திக்குமே யலகிங்

கேனையார் வுக்ஸ்போற் றெவிட்டுமோ வதுதா
 னிறையள வெனுந்தெவிட் டாதே. (கௌ)

தெவிட்டிலா தருள்வா னமுதமே யென்கோ
 தெய்வமா ணிக்கமே யென்கோ
 வுவட்டமர்ந் திடுதே னிரதமே யென்கோ
 வுலவுவான் கிள்ளையே யென்கோ
 குவட்டுலா மொருபைந் தோகையே யென்கோ
 கோகிலப் பறவையே யென்கோ
 சுவட்டுமீ னயனும் பிகையருட் கோலந்
 தொழுதியா னென்னுரைக் கினே, (கரு)

உடையிலாப் பசும்பொற் குன்றமோ வெழுதா
 வோவியப் பதுமையோ வின்பக்
 கடையிலாங் கெழுந்த கற்பகத் தருவோ
 கருணைசேர் மாமணி விளக்கோ
 திடையிலாப் பரமா னந்தசா கரமோ
 தெய்வஞா னக்கொழுந் தோவித்
 தடையிலாச் சுடர்மா ணிக்கமோ வெந்தாய்
 தரிசனா னந்தமெய் வடிவே. (கௌ)

வடிவுடைப் பசும்பூங் குயிலென விளங்கு
 மரகதப் பாவையைக் கண்டாற்
 படியினிற் கருங்கன் மலையுமே யுருகும்
 பறவைவல் விலங்குநா கம்புல்
 செடிகொடி மரங்கல் லனைத்துமே யுருகுந்
 திரள்பராய் முரடுசேர் வயிரத்
 தடியுமே யுருகு மெனிற்கொலோ வெந்தாய்
 தரிசன மியம்பிடற் பாற்றே. (கௌ)

பாலுமுகக் கனியுங் கரும்புமின் புறுதேன்
 பாகுநெய் யொடுகலத் தொன்றாய்ச்
 சாலவுண் கினுமெய்த் தமிழ்ப்பசுங் கூடற்
 றலேவியின் றரிசனா னந்தச்
 சீலமா ரமுதந் தனாக்குமற் றிவனோர்
 தினையளவ தேனுமொப் பாமோ
 மேலகங் கீழ்காற் புறங்கனெவ் விடமும்
 விரவியே யினித்திடுங் காணே.

(கஅ)

இனித்தசெந் தமிழ்சேர் மதுரையம் பதிக்க
 ணீநில்பே ரானந்த மொழுகக்
 குனித்தபுன் முறுவற் பசுங்கொடி யருட்பூங்
 கோலமெய்த் தரிசனங் காண்பான்
 மனித்தர்வா னவரந் தணரியோ கியர்நன்
 டாதவர் முதற்பலோ ரெவருந்
 தனித்தனி யடைந்தாங் கானந்த மயமாய்த்
 தாமிருந் திட்டனர் தனித்தே.

(கக)

தனிமையா தெனிலங் கயற்கனா யகிதன்
 றரிசனா னந்தவாழ் வொன்றே
 தனிமைமற் றுலகோர் தனித்தனி யிவண்சஞ்
 சரித்தலே தனிமையென் றுணாப்பார்
 தனிமைபெற் றிடவிங் கறிந்திடா ரந்தோ
 தடையிலா வானந்த மயமாய்த்
 தனிமைபெற் றவளோ யுவத்துகாண் குவரெந்
 தாய்மல ரடித்தரி சனமே.

